

това време впускани то славянско въ Эллада бывало по често, и слѣдствие то имъ было распространявани то въ нея на Славянски те поселяванія: така веки въ половина та на 7-я вѣкъ Македонія са називала земля Славянска *σλαυνηα*. Во време то на Константина погоната (669—675) Славяни те Македонски съ различно названіе (Драговичи, сакула та, Велегостичи, Ванничи, Брезичи и т. п.), въ голямо число нападали на Тессалия острова, Ахаія, Эпиръ, Иллирика, часть Азії и ги убирали. Послъ са старали те да утърватъ Селяникъ: веднашъ (около 675) те обиколили грядатъ отъ кади горы те и море то, и долгого осаждавали, обаче неможле да го зематъ, и загубили мнозина во време то на осадата, въ това число и главніатъ си воевода (*χατζών*), чрезъ две години пакъ обиколили, и пакъ нигу зели, обаче отъ жители те земали вергія. Като са заминало малко време *пребудъ* князь Рункинскіи кой то беши отсѣдянь (мунафакладисанъ) отъ намѣстника Селенишки, былъ по приказаніе то на Императора уловенъ и умертвенъ въ цариградъ. Тогава Рункини те са соединили съ струмјани те и Драговичи те, и пакъ нападали на Селяникъ, три пята го держали въ